

samme modererede Betaling, som hidtil 3: 1¹/₂ Pot Tran pr. Skind Hval, og at altsaa den Bestemmelse i Reglementet, at en Deel af bemeldte Hval skal for den samme modererede Betaling overlades de fgl. Embedsmænd og andre Betjente samt deres Enker og til enkelte meget trængende og dertil værdige Personer i Thorshavn, herefter skal borttages.

Med Hensyn til denne Forandring har Amtmanden bemærket, at der neppé fra Embedsmændenes Side vil være Noget at erindre imod, at den saakaldte Kjøbehval bortfalder, idet deres Andeel heraf for dem væsentligst kun er et Gode, fordi deres Tjenestefolk derved sættes i Stand til at erholde Grindeskjød; men derimod har han troet, at Bestemmelsen, i det mindste indtil Videre, burde bibeholdes for Handelsbetjentenes Skuld. Da denne Grund efter Monopolhandelens Ophævelse nu er bortfalden og da de ommeldte fattige Familier i Thorshavn efter den af Lagthinget i Reglementets § 23 foreslaaede Forandring, hvor efter Thorshavns Indbyggere skulle erholde Parter efter Folkemængden, alligevel ville faae Andeel i Grinden, har man troet ikke at burde modsætte sig Lagthingets nærværende Forslag, der er motiveret ved Vigtigheden af, at hvad der skal deles mellem Nagstermændene saavidt muligt forøges. Som Følge af denne Forandring maa Reglementets § 21 bortfalde.

ad § 23.

Den i denne Paragraph foretagne Forandring af Reglementets § 22 er overensstemmende med Forslagene til Reglementets § 20 og § 23 (nærværende Lovudkast § 24).

ad § 24.

Efter Lagthingets Forslag til Reglementets § 23, som man har troet foreløbig at burde tage til Følge, bestaaer Hovedforandringen deri, at Grindedistricterne betydeligt ere blevne udvidede og at den i ældre Tider brugelige Skik, at tillægge de fjernere liggende Bygder halve Parter, medens de nærmere Bygder erholde hele Parter, er bleven optagen i denne Paragraph.

Med Hensyn hertil har Amtmanden bemærket, at det i høieste Grad vilde være uhensigtsmæssigt at udvide Districterne, saaledes som Lagthinget har foreslaaet, og at der, hvis der skulde foretages nogen Forandring i den nuværende Inddeling, var langt større Anledning til at indskrænke Districterne. Han har i denne Henseende gjort opmærksom paa, at Grindedistricterne, for Reglementet udkom, omtrent vare saa store, som Lagthinget nu har foreslaaet, at de skulle være, men dengang fandt man, efter Befolkningens Duffe, at det var nødvendigt at indskrænke dem, fordi Parterhvalen i saa store Districter, især for de længere borte Boende, blev saa ringe, at det ikke kunde betale sig for Bedkommende at hente den. Denne Grund maa endnu mere gælde nu, da Folkemængden i de sidste 20 Aar betydelig er forøget, hvorved Parterne vilde blive endnu mindre end dengang. De Klager, som oftest høres og som have bevæget Lagthinget til at foreslaae en Udvidelse af Grindedistricterne, ere, at der faaes for lidt Grind, og at Parterne ere for smaa. Den første af disse Klager kan ikke afhjælpes; den anden vil blive mere almindelig og besøjet, dersom Districterne blive udvidede, da det følger af sig selv, at jo flere der ere, mellem hvilke Grinden skal deles, desto mindre Part faaer hver Enkelt. Under Sagens Forhandling i Thinget blev der ogsaa ytret Tvivl om, hvorvidt den foreslaaede Udvidelse var hensigtsmæssig, men man antog, at den burde vedtages, fordi en stor Deel af Befolkningen ønskede den. Foruden at denne Grund i og for sig ikke burde være afgjørende, har Amtmanden antaget, at Saadant i Virkeligheden ikke er Tilfældet, naar man undtager Beboerne af de Districter, hvor der i de sidste Aar ikke er falden synderlig Grind, hvilke derfor med Misundelse see hen til dem, der have båret heldige i saa Henseende. Hvis det Modsatte var Tilfældet, vilde efter hans Formening hine Districter upaatvivelig ønske, at Grindedistricterne vare saa smaa som muligt.

Foraaavidt Lagthinget dernæst under Forslaget om Grindedistricternes Inddeling har opført Kalbatsbotn som en Hvalvaag, har